

עין משפט
נר מצוה

מג א מיי פֿ״ט מה'ל טומאת מת הליג: **מג ב מיי פ"ו** מה'ל טומאת צרעת הליג: **מג ג מיי שס** הליג: **מג ד מיי שס פ"ב** הליג: **מג עשין** רלד: **מז ה מיי שס** הליט: **מז ו מיי פ"ב** מה'ל טומאת כפרה הליג: **מז עשין** רח רע: **מז ז מיי שס** הליג: **מז ח מיי פ"א** מה'ל טעמאלי משכב ומנובג הליג: **מז ט** מה'ל רח: **מז טו מיי פ"ד** מה'ל רחא ושמינת נפש הליג:

הגהות התוספות

- י"ל דקד ופנה דקד ומלא.
- י"ל השנים ויחוסר. 3. י"ל אס לא. 4. מינת ללחמ נמק. וי"ל מי אס דקד ללחמ מן הרחומט ולא מלא, מי אמרי' 5. (מנכס ה.) 6. כפי' דלוקמיה 7. י"ל דבי יהודה. 8. י"ל מחלק. 9. י"ל ומשי על כרסן. 10. מינת מהריט גלה מיומל. 11. מינת אלל נמק וי"ל א.

פ' הרא"ש

המת הודק את הדאי' דבר ידוע שאינו מן המת וגם אינו מטמא והשאר מצטרפין לרוב בנינו ומינינו: ולרובע הקב עצמות ולמלא תורד רקב. כנח שנקבר המת ערומ בארון של שיש נפתח הארון מתחתיו ויצא מורקבותו דרך הפתח העפר שחתח הארון מתחתיו הוא ספק אם מעפר הארץ הוא או מרקביות המת והנמצא בתוך הארון מתחתיו ורצא מורקבותו דרך הפתח והנמצא בתוך הארון מתחתיו הוא ספק אם מעפר ופנה הודק ופנה בדק ואשכח. כדון נמצא קבר א' ופתחו משם ולא הוה יודע שהיה שם קבר א' ושוב ביק ומצא אחר ופתחו משם ושוב מצא קבר ג': לא האי מפני גבי התך אין יכול לפנות הג' ומכאן כי הוכרח הדבר (שאין) [שהן] שכונת קברות: ולא התך הרי לגבי האי חד: גם לא חייבובו הכמיס לחזור הב' למקומו כיון שבשעה שפינס משם לא היה ידוע שהיה שכונת קברות. איכא דאמרו: כיון שנתנה רשות לפנות כל להון פ' שברשות פינס כל זמן שלא מצא הג' מפנה גם הג': משום: ולישוינהו שכונת קברות. ושעתא ומהא אינליא מלתא דהויא שכונת קברות ולמה יפנה הג': אמר ר"ל עילא מצאו. אי' למקומו מוטעת ובסבאר קטנה טהור

ארץ ישראל משום כהנים ועושי טהרות והכא נמי כיון שברשות פינס הב' ההיור לפנות גם הג' ודאי לקבר הידוע דאסור מירקבו דאין כאן ידיעה ודאית: בדק כ' אמה ולא מצא. בתוך כ' שום מת מי אמרי' לא היה שפיר וצריך עוד לברוק עד קרקע בתולה: אמר רב ששת ה"ז שכונת קברות. אין לטמא אלא ג' הראשונים שמצא ואין צריך לברוק עוד. וק"ל דבפ' ט"ז דאהלות בתר התך משנה תנן הבדוק בדיק אמה ומניח אמה עד שהוא מגיע לסילע או לקרקע בתולה. אלא מתחלה צריך לברוק עד קרקע בתולה. ועוד ולשון ה"ז שכר קברות לא שמיט כהאי פ' ועוד מפ' בדק כ' אמה ולא מצא מהו שהצריכו לברוק עוד כ' אמה מרח אחרת מי אמרי' כיון דלא אשכח מהאי גיסא. אידיך גיסא נמי ליכא או לדמא

ואילך ליכא למיבעיא מידי ולדברי המפרשים שאין הכר ברגלי המת פשיטא דצריך לברוק מב' צדדים דהי מנייהו מפקח. ואמאי פשט ליה דא"צ ועוד שהיו זו שכונת קברות לא משמע גם כפי' זה. וי"ל לפרש דק ולא מצא מאי ומיבעיא ליה אם מותר לפנות ג' מכאן וקודם בדיקה חישי' שמא מערות היו כאן מתוקנים לקברים וכיון דבדק ולא מצא הוכרח הדבר שאין כאן שכונת קברות דאין דרך לקבור מתים אלא במקום המיוחד לקברים הרבה: ה"ז שכונת קברות ופשיטא ליה כיון דג' הם מחזקי' ליה שכונת קברות

סה:

אמר רבא דקד: ומלא גס השני ופנה: דקד ואשכח. ובדק עוד ומלא ג': לא [האין מפני לגבי צ'. דליגלאי מילתא שבמתכוון קברוהו כדי (לא) לישאר [שסן]: ולא הני תרי מפנה לגבי חד. א"ל שיפנה שנים ויחזיר^א לגבי חד אלל השלישי למקום שהיה צו קבר ואת דגרסי הכא ומשי להו שכונת קברות פ' שיהיה דוקד משם ולהלן עשרים אמה: **איכא** דאמרי ביון שניתן רשות לפנות. שכבר פינה קודם שידע ששלשה הם אף השלישי מפנה למקום שיראה דנאחד לא נתקן שכונת קברות וקצת קשה אס' הלכה היא ושמן כל זה מן ההלכה: ולישוינהו שכונת קברות ומשי אמר ר"ש צן לקיש עילא מלאו וטיהרו כל א"י ואין להחזיק טומאה ולהחמיר: **בדק מב' אמה ולא מצא מאי.** דללחד^א מן הרחומט מי אמרי' כי היכי לדרות זה לא מלא לא יאה זה זקוק לנדוק לשאר הרחומט מדברות זו ליכא או לא: **אמר רב משרשיא** שכונת קברות. כלומר שכונת קברות של שלשה שנמצאו כבר יש לו אצל לא יטערן יותר לנדוק מאי טעמא עילא מלאו וטיהרו את א"י אית דמפרשי דקד ולא מלא מאי מנו שפא ^אלחפור צעומק עד שיגיע לסלע או לצמולה: **בר' ספק נגעים** בתחי'ה עד שלא נוקק לטומאה טהור. דלוקמיה לחזקמיה ובמסכת נגעים (פ"ה מ"ד) מפרש כילד שנים שצאו אלל כהן צוה צהרת כגרים וצוה צהרת כסלע לסוף שצוע צוה כסלע וצוה כסלע ואינו יודע [איה מהן] פשה טהור: משמוקק לטומאה. התם^א מפרש כילד שנים צאו אלל כהן צוה כסלע וצוה כגרים לסוף שצוע צוה כסלע ועוד וצוה [כסלען] ועוד טמאין לסוף צוה וצוה כסלע ואינו יודע איה מהס כיהה שניהס טמא'ס עד ^אשיחזיק לשניהס להיות כגרים דכל

מנא הני מיצ'י. דעד שלא נוקק

לטומאה ספק נגעים להקל

אמר קר לטהרו ^א(אומר) הואיל

דפתח הכסוב צטרהה תחילה:

אי הכי אפי' משנוקק לטומאה

נמי. דהא לא אינערירן קר לעד שלא נוקק לטומאה דמיפוק ליה לאוקמיה אלל לנוקק לטומאה פרימ': אלל אי איתמר דרב' (הואל) אדרי' יהושע איתמר דמטהר אפילו נוקק לטומאה אלל מנתי' [דהכח] נאמר' צין נוקק צין לא נוקק מסבנא דלוקמיה לחזקמיה: **ןרבי יהושע** אומר ביהה מאי ביהה ביהה וטיהר ודלמא ביהה ובמא. ומינה דא"כ היינו ת"ק ופי' ה"ר יהודה מקוריציל ודילמא כיהה וטמא וצא לחלוק על ת"ק שתנא קמא [נטעמאן] מספק ור' יהושע צא לומר שהוא ודאי מאורע ומשי לך' דכיהה וטיהר לגמרי דלמר קר לטהרו או לטמאו הואיל ופתח צטרהה תחילה ולעולל לא נאמרה במאורע אלל טהור גמור וא טמא גמור: **בשבועה** דרביס בודקין את הוב עד שלא נוקק [לצייבה]. כמו צראה ראשונה או שניה: צמאלל ובמשתה צמשא ובקפיה צמרה. שראה איש ואשה נוקקין זה לזה וכן משמע צמס' וצין (פ"ב מ"ב) דפליג רבי יהודה ואמר אפי' ראה צהמה חיה ועוף נוקקין זה לזה מהרהר^א: משנוקק לטומאה כמו צראה שלישית לרצנן פרק צנות כותים (מה דף לה.) דמחייבי קרצן אכל^א רביעית לר"א ליסמור מה שספר: אין בודקין אותו. דהא מבשרו ולא מחמת אונסו לא קאי אלל אשמים לרצנן או אשלישית לר"א:

אונסו. כמו מאלל ומשתה והקך שצע דלמנינן שמרגילין וציות טמא משנוקק לטומאה: ספקו ושכנת זרעו. מפ' צגמ'. **רבי נחמיה פוטר שרגל'ס** דדבר. לחולה הוא הואיל והיקל ממה שהיה אידי דתנא שרגל'ס לדבר נקטי' הכא: **בגרה"מ** א"ר [נתן] דאמר קרא והוב את זובו דצובר ור'נקהב. והזו ראה ראשונה את זובו ראה שניה לזכר ולנקצה **רבי אעזר** אומר בשל'שית בודקין אותו ברביעית אין בודקין אותו. מ"ט דר"א דלית ליה דרשא דלמנינן: אלל צאתים קמיפלגי ר"א דריש הוב חדא את תרתי זובו תלתא דרביעית אקשיי לנקצה ובפרק צנות כותים (מה דף לה.) מפרש ליה הש"ס טפי:

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

אמר רבא דקד ופנה. דקד ומלא מת ופיניהו ממקומו דכתנן נוטלו ואת תפוסמו: **דקד ופנה**. נמי לשני דכתנן מלא שנים נוטלן ואת תפוסמן ולצמר הכי דקד ואשכח שמלא שלישי ^א לא מפני ליה גבי הקך קמאי: ולא הקך פרי.

קברות: ה"ג ^א**אמר רבא כיון שניתנה רשום לפנותו מפני להו ולישוינהו שכונת קברות אמר ר"ל עילא מלאו וטיהרו אס א"י דקד מב' אמה ולא מלא מאי אמר רב מנשיא בר ירמיה צר ירמיה אמר רב ^אשש שכונת קברות. וה"פ אמר רבא כיון שניתנה רשות לפנות להן כשמלא את השנים דכתנן מלא שנים נוטלן ואת תפוסמן מפני להו להאי ג' ^א ואמאי מפני להו לישוינהו שכונת קברות שיחזרו למקומן ויחזיקו לאותו מקום כאלו עדיין יש שם מערות אחרות סביבותיו ולא ינכסו עושי טהרות לשם כדי שלא יאהילו על הטומאה: **אמר ר"ל עילא**. כלומר כשניתנה רשות לפנות צשלל מלא אלל אחד ושנים כי הדר ומלא להך שלישי מפני ^אלהו גבייהו כדי לטהר את המקום הזה שלא להחזיקו שיס מערות סביבותיה שיהו כהנים ועושי ^אפסח מותרים להלך לשם: **קפני בודק ממנו ולהלן ואס דקד ולא מלא מאי**. מי אמרינן כיון דלא מלא אלל הקך ג' אחרמיוי אחרמי דליתקצור להכא ולא קנו מקומן או דלמא כיון דג' הן מחזקין ליה צשכונת קברות ואסור לפנות: **אמר רב מנשיא אמר רב ה"ו שכונת קברות מ"ט אמר ר"ל עילא מלאו וטיהרו את א"י**. צלע של מתים מלאו דמתמרגמינן (בדלשית צ) צלע עילא: **וטהרו את א"י**. כלומר אע"פ ^אשאין כאן אלל הללו ג' קברים אמרינן זו היא שכונת קברות של עיר ושאר קציבות העיר טהור ^או: ^אה"ג ספק טמא **עיר יהושע אומר כיהה:****

בתנ'י **טו' ודכים** לטומאת הוב עד שלא נוקק לטומאה. עד שלא ראה צ' ראיות: **צאכילה ובשפיס**. מחמת רוב אכילה ושפיס. ^אהדרכים האמורים כלן מציאים האדם לידי וציה: **ובמראה**. שראה שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"א דריש אסיס**. הוב חדא את תרתי זובו תלתא ולרביעית איתקש

שז או ד"ל ^אונפחד מחמתו והוי אונס ואמר מר (מה דף לה.) מבשרו) ולא מחמת אונסו: **משנוקק לטומאה**. שכבר ראה ^אר ראהי שוב אין בודקין אותו: **שרגל'ס** **לדבר**. שלא ^אצא מחמת אונסו אלל מחמת וציה ממש: **אונסו וספיקו ושכנת זרעו**. הכל טמאים מחמת וציה דאי אפשר להס צלל לחלוצי וציה: **ורבי נחמיה פוטר שרגל'ס לדבר**. שלא ^אצא מחמת הכאה הואיל ומתחילה היקל ממה שהיה: **גמ' מנה"מ**. דמשמוקק לטומאת וציה שוב אין בודקין אותו: **א"ר נפן אמר קרא והזו את זובו**. לזכר ולנקצה אחר שאמר הכתוב שתי וציות זצ וצוה הקיש הכתוב וזכר לנקצה לראיה שלשית לומר קך מה נקצה דלא כתיב צה מבשרה אפילו מלאוסה הוא ^אטמאה אף וזכר כיון שראה צ' פעמים שנוקק לטומאת ז' אפי' ראה את השלישית צאונס כיון דחזא צ' פעמים שלא צאונס ^אהוי טמא ומיימי קרצן: **ר"א אומר בשלישים בודקין אותו**. מפני הקרצן שאס ראה ^א צ' ראיות מחמת וציות ואת השלישית צאונס אינו מציא קרצן: **ברביעית אין בודקין אותו**. כלומר ^אכיון שראה שלש שלא צאונס וראה את הרביעית צמוך ימי ספרו ואפי' אס היא צאונס אין בודקין אותו אס מחמת אונסו היא אלל ^אסותרין את הכל דמפרש צמסכת נדה צפ' צנות כותים (נדף לה.): **ר"**